

N:o 135.

Af Herr G. E. Widell: Om underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande befrielse för alla fartyg under nio nylästers drägtighet från skyldighet att vid utklarering till utrikes ort taga lots och er lägga lotspenningar.

Enligt Kongl. Förordningen af den 9 Juli 1862 äro fartyg skyldiga att vid utklarering till utrikes ort erlægga lotspenningar, antingen lots begagnas eller ej. Detta stadgande betungar sjöfarten med en tvångs-afgift och lägger ett band på trafiken, som icke öfverensstämmer med den grundsats af lättnad och frihet för näringarne, hvilken i sednare tider gjort sig gällande. För större fartyg, som vanligen äro assurerade och genom assuransvilkor förpligtade att taga lots, är stadgandet i allmänhet icke tryckande; men för de mindre fartygen, hvilka idka fraktfart på grannländerna och hvilkas manskap känna farvattnet lika väl som lotsarne, är åliggandet att betala utgående lotspenningar till lotsarne, fastän dessas biträde icke behöfves och icke anlitas, hårdt och onödigt; ty sedan den Kongl. Förordningen af år 1862 utkom, hafva alla exporttullar bortfallit och den kontroll mot olaga lastning, som det ålåg kronolots att utföva, har derigenom blifvit öfverflödig, hvarjemte lotsarne blifvit försedde med skäliga löner och behöfva icke, såsom förut, för att kunna lifnära sig af yrket, utpressa lotspenningar af fattiga sjöfarande, hvilka icke hafva af nöden ej heller råd att taga lots.

Skärgårdsbefolkningen i norra Bohus län idkar med smärre fartyg och ringa förtjenst fraktfart på Norge. I Norge äro de befriade från lotstväng; men när de utklarera t. ex. från Strömstad, så måste skepparen för hvarje resa med ett fartyg, som ligger 6 fot djupt, till lotsarne erlægga 3 R:dr 65 öre, en ganska kännbar afbränning på den lilla frakten. Samma förhållande torde ega rum, med afseende å sjöfarten från andra hamnar, på Danmark och Finland

På anförda skäl tager jag mig friheten föreslå, att Riksdagen inginge till Kongl. Maj:t med en underdånig skrivelse derom:

att åtminstone alla fartyg under nio nylästers dräktighet och sex fots djupgående måtte, vid utklarering till utrikes ort, varda befriade från skyldigheten att taga lots och erlägga utgående lotspenningar.

Stockholm den 25 Januari 1868.

Gust. E. Widell.

Häruti instämmer

R. T. C. Busck.
från Bohus län.

N:o 136.

Af Herr Carl Larsson: Om förändring i 70 § af Kongl. Förordningen rörande kommunalstyrelse på landet af den 21 Mars 1862.

Att 70 § i Kongl. Maj:ts nådiga Förordning rörande kommunalstyrelse på landet af den 21 Mars 1862, anhåller jag, på nedanstående grunder, måtte af Riksdagen antagas erhålla följande förändrade lydelse:

“Öfver de skattskyldige, som sina kommunalutskylder vid uppbördsstämma ej inbetalt, och för hvilka kommunalstämma ej beviljat afskrifning, samt ej efter tvänne månader efter uppbördsstämma till vederbörande inbetalt, ege